

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **JUDr. D. P.**, správcu konkurznej podstaty T., a. s. v likvidácii, T., zastúpeného JUDr. J. G., advokátom, B., proti žalovanému **M. B.**, bývajúcemu v T., **o zaplatenie 373, 50 Eur s príslušenstvom**, na odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave z 20. mája 2010, č. k. 10 Cbi 32/2009-46, takto

r o z h o d o l :

Napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa **z r u š u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa nepriznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov. V odôvodnení uviedol, že žalobca v reakcii na výzvu na zaplatenie súdneho poplatku požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov s tým, že ako správca konkurznej podstaty je podľa § 4 ods. 2 písm. m) zákona č. 71/1992 Zb. (ďalej Poplatkový zákon) oslobodený od súdnych poplatkov. Doklady odôvodňujúce oslobodenie od poplatkov žalobca nepredložil napriek tomu, že ho nato súd vyzval. Keďže žalobca nepreukázal, že jeho osobné a majetkové dôvody opodstatňujú oslobodenie od poplatkov, oslobodenie mu nepriznal.

Proti uzneseniu podal odvolanie žalobca. V odvolaní uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne nesprávne, keďže vychádza z nesprávneho právneho posúdenia otázky oslobodenia navrhovateľa od platenia súdnych poplatkov v tomto konaní. Podľa § 4 ods. 2 písm. m) poplatkového zákona je od poplatku oslobodený správca podľa osobitného predpisu. V zmysle § 2 ods. 1, ods. 2 zák. č. 8/2005 Z. z. o správcoch a zmene a doplnení niektorých zákonov, je správca fyzická alebo právnická osoba do zoznamu správcov. Od nadobudnutia účinnosti uvedeného zákona, môže správcovskú činnosť vykonávať len osoba zapísaná

do zoznamu správcov vedeného Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky. Zápis je rozhodujúci aj pre výkon správcovskej činnosti v konkurzoch vyhlásených pred účinnosťou uvedeného zákona a zákona č. 7/2005 Z. z. K odvolaniu pripojil výpis zo zoznamu správcov, v ktorom je žalobca zapísaný. Nie je správne tvrdenie súdu prvého stupňa, že žalobcovi nepatrí oslobodenie od poplatku na základe poznámky č. 3f uvedenej pod čiarou Poplatkového zákona, pretože poznámky nemajú priamu normatívnu povahu, ale len charakter informačnej súčasti právneho predpisu. Oslobodenie podľa § 4 ods. 2 písm. m) Poplatkového zákona sa vzťahuje aj na správcov podstaty v konkurzných konaniach vedených podľa zák. č. 328/1991 Zb. Nebol preto dôvod na zastavenie konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie a po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Na úvod sa žiada pripomenúť, že žalobca v odvolaní nesprávne uvádza, že súd konanie zastavil. Súd napadnutým uznesením konanie nezastavil, ale žalobcovi nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov.

Oslobodenie od súdnych poplatkov môže byť podľa § 138 ods. 1 O. s. p. priznané len na návrh. Uvedená podmienka pre rozhodovanie o oslobodení od poplatkov nebola splnená. Nezodpovedá skutočnosti tvrdenie súdu prvého stupňa v rozhodnutí, že žalobca požiadal o oslobodenie od poplatkov. Jeho podanie z 1. októbra 2009 (č. 1. 23) je síce nadpísané „Oslobodenie od súdneho poplatku - návrh,, je však reakciou na výzvu súdu na zaplatenie poplatku. Žalobca v ňom nežiada o oslobodenie, ale sa dovoľáva zákonného oslobodenia na základe § 4 ods. 2, písm. m) Poplatkového zákona. Zopakoval to aj v podaní z 12. mája 2010, ktorým žiada, aby súd pokračoval v konaní bez toho, aby bol poplatok zaplatený.

Účinky zákonného oslobodenia nastávajú bez, toho, aby o ňom rozhodoval súd. Ak dospeje k záveru, že na účastníka sa zákonné oslobodenie nevzťahuje, nevydáva o tom rozhodnutie, ale konaná ako keby poplatok nebol zaplatený a ak sú splnené podmienky stanovené v § 10 ods. 1 Poplatkového zákona konanie zastaví.

Napadnuté rozhodnutie je z uvedených dôvodov nadbytočné, preto ho odvolací súd podľa § 221 ods. 1 O. s. p zrušil.

Keďže sa však žalobca dovoľáva zákonného oslobodenia od poplatkov, považuje odvolací súd za vhodné uviesť, že sa stotožňuje s názorom žalobcu.

Zákonom č. 621/2005 Z. z. bolo s účinnosťou od 1. januára 2006 zmenené a doplnené znenie § 4 ods. 2 písm. m) zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. Podľa neho od súdneho poplatku je oslobodený správca podľa osobitného predpisu. Je zrejmé, že správcom podľa osobitného predpisu majú byť správcovia podstaty podľa konkurzných a vyrovnacích resp. reštrukturalizačných predpisov. Poznámka 3f uvedená pri § 4 ods. 2 písm. m) odkazuje len na zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii. Hoci uvedená poznámka neodkazuje aj na zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, treba oslobodenie od poplatku vzťahovať aj na správcov podstaty v konkurzných konaniach vedených podľa zákona č. 328/1991 Zb. Zmysel, princíp, cieľ a charakter konkurzných konaní vedených podľa oboch zákonov je rovnaký. Ak bolo úmyslom zákonodarcu oslobodiť od platenia súdnych poplatkov v súdnych konaniach, v ktorých vystupujú ako účastníci konania, správcov podstaty súdom ustanovených a pod jeho dozorom vykonávajúcich osobitné úlohy v konkurznom konaní, nie je dôvod z poplatkového hľadiska rozlišovať správcov v konkurzoch vyhlásených podľa zák. č. 7/2005 Z. z. a správcov v konkurzoch vyhlásených podľa predchádzajúceho zákona č. 328/1991 Zb. Neuvedenie zákona č. 328/1991 Zb. v odkaze k § 4 ods. 2 písm. m) je zjavne len legislatívno – technickou chybou spôsobenou zrejme tým, že v čase predmetnej novelizácie poplatkového zákona bol už zrušený zákon č. 328/1991 Zb. a nahradený zákonom č. 7/2005 Z. z. pričom zákon č. 521/2005 Z. z. nadobúdala účinnosť zároveň so stratou účinnosti starého konkurzného zákona.

Zo skutočnosti, že v poznámke 3f je odkaz len na zák. č. 7/2005 Z. z. nemožno dospieť k záveru, že sa osobné oslobodenie od poplatkov zakotvené v § 4 ods. 2 písm. m) Poplatkového zákona nevšahuje aj na správcov podstaty v konkurzných konaniach vedených podľa predchádzajúceho zákona č. 328/1991 Zb.

Poznámky pod čiarou k príslušným odkazom, podľa všeobecne uznávaných legislatívno-technických zásad, nie sú súčasťou právneho predpisu a majú len informatívnu hodnotu. Nesmú preto obsahovať veci, ktoré majú normatívnu povahu (pozri napr. Ján Král'

a kolektív, Legislatíva, teória a prax, Učebné texty právnickej fakulty UK, 2006, str. 93 alebo Ján Svák, Peter Kukliš, Teória a prax legislatívy, Bratislavská vysoká škola práva, 2007, str. 177,). Z tohto dôvodu je výpočet odkazov na iné právne predpisy často len demonštratívny, alebo obsahuje aj odkazy, ktoré sa stali neaktuálnymi. K opačnému názoru, by bolo možné dospieť len, ak by sa predmetnej poznámke prisúdil normatívny charakter. Ustanovenie § 4 ods. 2 písm. m) definuje subjekt, ktorému sa poskytuje osobné oslobodenie ako „správca podľa osobitného predpisu“. Vzťahuje sa preto na každý subjekt, ktorý vyhovuje uvedenej definícii. Nepochybne jej vyhovuje správca podstaty ustanovený v konaní podľa zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii ale aj správca ustanovený podľa predchádzajúceho predpisu, teda podľa zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní. Vyhovuje jej aj preto, že základnú definíciu, kto je správcom obsahuje zák. č. 8/2005 Z. z. o správcoch. Ten v § 2 definuje správcu ako fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá je zapísaná do zoznamu správcov. Opačný záver zužuje túto definíciu tak, že ju dopĺňa o ďalší znak, ktorý však normatívny text zákona neobsahuje a vylučuje tak zo subjektov, ktoré zákonnú definíciu spĺňajú, skupinu subjektov na základe kritéria, ktoré normatívny text zákona neobsahuje. Pripisuje tým poznámke normatívne účinky, ktoré nemá ani nemôže mať. Nato, aby oslobodenie platilo len pre skupinu správcov podľa zák. č. 7/2005 Z. z., muselo by byť v texte zákona uvedené, že sa oslobodenie vzťahuje len na správcov podstaty podľa tam uvedeného zákona alebo, že sa nevzťahuje na správcov ustanovených v konaniach podľa zák. č. 328/1991 Zb. Keďže zákon takéto znenie neobsahuje, vzťahuje sa zákonné oslobodenie aj na správcov vykonávajúcich funkciu v konkurzných konaniach podľa zák. č. 328/1991 Zb.

Poučenie : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. augusta 2010

JUDr. Peter Dukes, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková